

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 56Csr/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516897472
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Černegová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2020:1516897472.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V, v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Valériou Černegovou v právnej veci žalobcu: H. F., nar. XX.XX.XXXX, U. XXX, XXX XX U., bývala konateľka spoločnosti TenDix s.r.o., zastúpená JUDr. Ildikó Osvaldová, advokátka, Ľudovíta Štúra 19, 934 01 Levice proti žalovanému: Lanfer, s.r.o., Hlavná 137/67, 956 07 Veľké Ripňany- Behynce, IČO: 36 772 283, zastúpený advokátom JUDr. Peter Bartoš, Kollárovo námestie 9, 811 06 Bratislava, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, taktó

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanému vo vzťahu k žalobkyni p r i z n á v a plnú náhradu trov konania, o výške ktorých rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou pôvodne doručenou Okresnému súdu Nitra dňa 28.09.2015 sa žalobkyňa domáhala voči žalovaným 1./ S., s.r.o., F. XXX/XX, T. N.-U., a 2./ Rozhodcovskému súdu Royal Development so sídlom Suľany 243, Hruboňovo aby súd zrušil rozhodcovský rozsudok Rozhodcovského súdu Royal Development so sídlom Suľany 243, 951 25 Hruboňovo, sp. zn. : RD/78/2015 zo dňa 24.07.2015 a zároveň žiadala, aby súd zároveň odložil vykonateľnosť predmetného rozhodcovského rozsudku. Okresný súd v Nitre postúpil predmetnú vec konajúcemu súdu Okresnému súdu Bratislava V dňa 26.02.2016.

2. Žalobou uplatnený nárok žalobkyňa odôvodnila tým, že v konaní na rozhodcovskom súde rozhodca vychádzal zo skutočnosti, že žalobkyňa bola v spoločnosti TenDix určité obdobie konateľkou. Spoločnosť TenDix mala voči žalovanému pohľadávku v sume 456 eur. Rozsudkom Rozhodcovského súdu Royal Development so sídlom Suľany 243, 951 25 Hruboňovo, sp. zn. RD/78/2015 zo dňa 24.07.2015 bola spoločnosť TenDix s.r.o. (dlžník) zaviazaná k úhrade sumy 456 eur a trov rozhodcovského konania.

3. Žalobkyňa ďalej poukázala na to, že rozhodcovský súd v odôvodnení uviedol, že bolo preukázané, že žalobkyňa bola konateľom spoločnosti dlžníka od 20.05.2010 - 07.02.2014 a práve v tomto období mala vzniknúť predmetná škoda. Súčasne uviedol, že žalobca následne predal spoločnosť dlžníka občanovi Nemeckej republiky Robert Jack Nossol. Podľa názoru tohto súdu sa malo jednáť o fiktívny predaj spoločnosti TenDix s.r.o. s cieľom vyhnúť sa zodpovednosti za likvidáciu a záväzky.

4. K odôvodneniu rozsudku Rozhodcovského súdu žalobkyňa uviedla, že v období od 21.03.2012 - 07.11.2012 bol spoločníkom dlžníka občan Nemeckej republiky N. H. Q. a konateľom od 05.03.2012 - 05.10.2012. Z uvedeného dôvodu sa vylučuje v rozsudku tvrdý fiktívny predaj spoločnosti TenDix s.r.o. s cieľom vyhnúť sa zodpovednosti za likvidáciu a záväzky, čo nebolo nijako preukázané.

Zároveň dôvodila, že konateľkou spoločnosti TenDix s.r.o. (dlžník) bola len v období od 04.10.2013 - 08.01.2014 pričom v období od 12.04.2011 - 24.03.2014 spoločnosť zastupoval a v jeho mene samostatne konal aj prokurista Z. T.. S poukazom na uvedené žalobkyňa má za to, že v rozhodcovskom konaní nebolo žalobcom preukázané, že žalobkyňa nevykonávala svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a preto nie je možné domáhať sa voči nej náhrady škody. Z uvedených dôvodov sa domáhala požadovaného určenia.

5. Žalovaný sa k dôvodom žaloby vyjadril cestou svojho splnomocneného právneho zástupcu písomným vyjadrením zo dňa 18.01.2017 v ktorom v súlade s ust. § 152 zák. č.160/2015 z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP) vzniesol hmotnoprávnu námietku ktorá spočíva v zmeškaní hmotnoprávnej lehoty na podanie žaloby na kauzálne príslušný súd v lehote 60 dní. K uvedenému poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa prevzala rozhodcovský rozsudok dňa 30.07.2015, hmotnoprávna lehota na podanie žaloby na kauzálne príslušný súd jej uplynula dňa 28.09.2015. Na kauzálne príslušný súd Okresný súd v Bratislave bola žaloba podaná dňa 26.02.2016.

6. Do pozornosti súdu dal skutočnosť, že žalobca bol pri podaní žaloby zastúpený advokátom, preto neexistuje dôvod pre ktorý by bola táto hmotnoprávna vada podania žalobkyne odpustená. Uviedol, že žalobca sa ani nepokúsil túto vadu odstrániť tak, ako to uvádza ust. § 122 CSP. Z uvedeného vyplýva, že v danom prípade ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd potom podľa ust. § 161 ods. 2 CSP konanie zastaví.

K uvedenému poukázal na záväzný judikát R 40/2013 v zmysle ktorého zmeškanie hmotnoprávnej lehoty je neopraviteľné a pokiaľ súd takéto konanie nezastaví, tak vytvára objektívny stav hrubého porušenia zákona a ústavných práv. Takéto súdne rozhodnutie by bolo ničotné a právne nepreskúmateľné.

7. Právny zástupca žalovaného ďalej poukázal na to, že žaloba je žalobkyňou pojatá akoby predmetné konanie v danej veci bolo odvolacím konaním proti rozhodnutiu prvostupňového súdu. Podľa jeho názoru sa jedná principiálne nepochopenie zák. č. 244/2002 z. z. o rozhodcovskom konaní. Uviedol, že rozsudok Rozhodcovského súdu Royal Development v konaní sp. zn. RD/78/2015 zo dňa 24.07.2015 bol výsledkom obchodného sporu podľa ust. § 135a/ ods. 5 Obchodného zákonníka. Tomuto konaniu predchádzalo rozhodcovské konanie RD/60/2015 voči spoločnosti TenDix s.r.o., v ktorej žalobca vystupoval ako konateľ a spoločník.

8. Zástupca žalovaného ďalej uviedol, že existencia rozhodcovskej zmluvy medzi žalovaným v a spoločnosťou TenDix s.r.o. bola ustálená v rozhodcovskom konaní RD/60/2015. Zo strany žalobcu nebola rozhodcovská zmluva v konaní RD/78/2015 relevantne spochybnená. Vo svojom vyjadrení zo dňa 15.06.2015 v rozhodcovskom konaní RD/78/2015 nevzniesol žiadnu námietku k meritu tohto rozhodcovského konania. Preto všetky námietky ktoré žalobca v danom konaní vznáša vo vyjadreniach zo dňa 21.09.2015 a zo dňa 18.07.2016 súd pre vec irelevantné a konajúci súd ich nesmie brať pri svojom rozhodovaní do úvahy.

9. Žalovaný cestou svojho zástupcu z dôvodu právnej istoty poukázal aj na ust. §§ 40 ods. 1 písm. a/ a 43 ods. 1 zák. č. 244/2002 z. z. V súlade s uvedeným uviedol, že v rozhodcovskom konaní RD/78/2015 bolo dostatočným spôsobom preukázané, že žalobkyňa ako konateľka spoločnosti TenDix s.r.o. nekonala s odbornou starostlivosťou a spôsobila spoločnosti škodu. V tomto smere poukázal na ust. §§ 135a/ ods. 5 a 194 ods. 9 Obchodného zákonníka.

S ohľadom na všetky uvedené dôvody žiadal cestou svojho právneho zástupcu, aby súd žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku RD/78/2015 zamietol v celom rozsahu.

10. Prvostupňový súd po vykonanom dokazovaní žalobu žalobkyne voči pôvodne označeným stranám: 1./ Lanfer, s.r.o., a 2./ Rozhodcovskému súdu Royal Development o zrušenie rozhodcovského rozsudku sp. zn. RD/78/2015 zo dňa 24.07.2015 vydaného Rozhodcovským súdom Royal Development dňa 20. októbra 2017 zamietol nakoľko mal za to, že žaloba bola konajúcejmu súdu doručená až dňa 26.02.2016, t. j. po uplynutí 60- dňovej lehoty.

Okresný súd s uzavrel, že lehota uvedená v ust. § 41 zákona o rozhodcovskom konaní je lehotou hmotnoprávnou a k jej zachovaniu je nevyhnutné, aby žaloba najneskôr v posledný deň lehoty bola doručená súdu. Mal za to, že na veci nič nemení, že žaloba bola v prvom kroku doručená Okresnému súdu v Nitre, kauzálne príslušnému súdu bola doručená po uplynutí 60- dňovej lehoty. Vzhľadom

na zamietnutie žaloby súd zamietol aj návrh žalobkyne na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku.

11. Žalobkyňa podala voči rozsudku prvostupňového súdu odvolanie o ktorom rozhodol odvolací súd Krajský súd v Bratislave v konaní sp. zn. 8CoSr/1/2018 dňa 15. januára 2019 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bola žaloba vrátane návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, voči žalovanému 1/ zamietnutá zrušil a prvostupňovému súdu vec vrátil na ďalšie konanie. Vo výroku, ktorým bola žaloba, vrátane návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, voči žalovanému 2/ zamietnutá, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a konanie zastavil. V tejto časti žalobkyni nárok na náhradu trov konania nepriznal.

12. Odvolací súd Krajský súd v Bratislave v konaní sp. zn. 8CoSr/1/2018 dňa 15. januára 2019 okrem iných dôvodov uviedol, že súd prvej inštancie svoj záver o zmeškaní lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku založil na nesprávnom právnom posúdení veci a za stavu, keď nepristúpil k vecnému prejednávaniu žaloby z hľadiska právne významných skutočností, rozhodnutie vo veci samej odvolacím súdom by v celom rozsahu nahrádzalo prvoinštančné rozhodnutie, čím by bolo stranám sporu odoprené právo namietat' správnosť skutkových a právnych záverov na inštančne vyššom súde a tým aj možnosť preskúmania správnosti záverov odvolacieho súdu, ku ktorým by dospel právnym posúdením skutkových zistení z hľadiska tých rozhodujúcich skutočností, ktoré považoval za významné na rozdiel od súdu prvej inštancie, ktorý sa nimi vôbec nezaoberal. Posúdenie podstaty veci v rámci dvojinštančného súdneho konania je rovnako súčasťou práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces. Požiadavke dôsledného rešpektovania ústavného princípu dvojinštančnosti konania je možné urobiť zadosť iba kasačným rozhodnutím.

13. Odvolací súd konštatoval, že napriek skutočnosti, že žalobkyňa v zákonom stanovenej lehote podala žalobu na nepríslušnom súde, nemala táto skutočnosť za následok zmeškanie lehoty na uplatnenie práva na súde, hoci nepríslušný súd postúpil vec súdu príslušnému súdu až po uplynutí tejto zákonnej lehoty. Odvolací súd sa tak stotožnil s argumentáciou žalobkyne, že za danej procesnej situácie oneskorené postúpenie veci nepríslušným súdom na (kauzálnu) príslušný súd nemohlo mať procesnoprávne dôsledky v podobe zmeškania hmotnoprávnej lehoty podľa § 41 Zákona o rozhodcovskom konaní.

14. Vo vzťahu k žalobe podanej voči žalovanému Rozhodcovskému súdu Royal Development odvolací súd okrem iného uviedol: subjekt označený v tomto konaní ako žalovaný 2/ nie je fyzickou osobou a zákon mu nepriznáva ani postavenie právnickej osoby. Odvolací súd vychádzajúc z ustanovení §§ 161 CSP, 61, 62 CSP, § 18 Občianskeho zákonníka a § 12 ods. 1, ods. 2 vety prvej zák. č. 244/2002 z. z. o rozhodcovskom konaní a Štatútu Rozhodcovského súdu Royal Development dospel k záveru, že žalovaný 2/ označený ako Rozhodcovský súd Royal Development, ktorý bol v súlade s § 12 ods. 1 Zákona o rozhodcovskom konaní zriadený a je udržiavaný právnickou osobou - Záujmové združenie ROYAL DEVELOPMENT - RSRD ako jeho zriaďovateľom, nie je na rozdiel od samotnej právnickej osoby - jeho zriaďovateľa, nositeľom právnej subjektivity, to znamená, nie je spôsobilý mať práva a povinnosti, a teda nemá procesnú spôsobilosť byť stranou sporu (bod. 21 uznesenia sp. zn. 8CoSr/1/2018 dňa 15. januára 2019).

14. Odvolací súd ďalej uviedol: z výkladu ustanovenia § 12 ods. 1 Zákona o rozhodcovskom konaní vyplýva, že právna úprava nepriznáva žalovanému 2/ právnu subjektivitu, čo napokon výslovne vyplýva aj zo znenia jeho Štatútu (článok I, § 2 ods. 2). Podľa tohto zákonného ustanovenia právnická osoba, ktorá má spôsobilosť mať práva a povinnosti (právnu subjektivitu), môže na základe zákona č. 244/2002 z. z. a na svoje náklady zriadiť a udržiavať stály rozhodcovský súd, čo znamená, že rozhodcovský súd nevzniká zo zákona, ale vzniká na základe rozhodnutia právnickej osoby vytvoriť takýto subjekt (orgán) na základe zákona o rozhodcovskom konaní. Rozhodcovský súd nie je pri výkone svojej funkcie nositeľom verejnej moci, a to aj napriek tomu, že rozhodcovský rozsudok môže byť exekučným titulom, nie je teda ani orgánom verejnej moci. Rozhodcovský súd je vnútornou organizačnou zložkou zriaďovateľa, bez právnej subjektivity. Rozhodcovský súd nie je samostatný právny subjekt, zriaďovateľ vydáva jeho štatút a rokovací poriadok, úprava všetkých organizačných záležitostí, týkajúcich sa postavenia a činnosti rozhodcovského súdu, je zverená do právomoci zriaďovateľa, nie samotného rozhodcovského súdu, tento má vystupovať len ako orgán (organizačná zložka zriaďovateľa), ktorému je v zmysle zákona o rozhodcovskom konaní zverená právomoc rozhodovať spory.

Odvolačný súd tak dospel k záveru, že v žalobe označený žalovaný 2/ nie je právnickou osobou a nemá spôsobilosť vystupovať v tomto konaní ako strana sporu, pretože nemá procesnú subjektivitu. Procesná subjektivita je základnou procesnou podmienkou konania, nedostatok ktorej nemožno odstrániť a ani v odvolacom konaní žiadnym spôsobom napraviť, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bola žaloba, vrátane návrhu na odklad rozhodcovského rozsudku, proti žalovanému 2/ zamietnutá, zrušil a konanie v tejto časti zastavil.

15. Konajúci súd zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobkyňa k písomným dôvodom svojej žaloby uvedeným v bode 2-4 tohto odôvodnenia ďalej uviedla, že v spoločnosti pôsobila veľmi krátko, nakoľko si dala urobiť účtovný audit, čím zistila v akom stave sa spoločnosť TenDix s.r.o. nachádza. Uviedla, že spoločnosť TenDix vlastní D. R. a N. Q., momentálne sa zdržiavajú v Nemecku, kde majú trvalý pobyt a funkciu konateľky zrušila abdikáciou 9.1.2014, potom sa konateľom stal N. Q.. Následne nový konateľ požiadal žalobkyňu, aby ihneď opustila priestory firmy, odovzdala kľúče od auta, kancelárie a už nemala vôbec žiaden prístup k spoločnosti TenDix. V dôsledku takéhoto konania nemohla priamo dohliadať na úhrady a splatnosti faktúr.

16. Zástupkyňa žalobkyne uviedla, že žalobkyňa ako bývalá konateľka spoločnosti TenDix, s.r.o. v čase splatnosti predmetnej faktúry už cca 1a 1/2 mesiaca nefigurovala v spoločnosti. Na úhradu jednotlivých faktúr, ktoré boli splatné v dobe keď v predmetnej spoločnosti nefigurovala už potom nemala vplyv. Napriek tejto známej skutočnosti, z výpisu z obchodného registra spoločnosti TenDix, s.r.o., rozhodcovský súd konkrétne jeho rozhodca Ing. Vala nebral túto podstatnú skutočnosť vôbec do úvahy. V predmetnom rozhodcovskom konaní nebolo nijakým spôsobom preukázané, že by žalobkyňa ako konateľka spoločnosti porušila svoje povinnosti vyplývajúce jej z titulu jej funkcie konateľky. Rozhodca v rozhodcovskom konaní vychádzal z rôznych domnienok, ktoré sa nezakladali na pravde a ignoroval relevantné skutočnosti.

17. V ďalšom konaní bola žalobkyňa zastúpená novou právnou zástupkyňou a aj cestou tejto zástupkyne zotrvala na podanej žalobe.

Vo svojom záverečnom vyjadrení zo dňa 21.1.2020 zástupkyňa žalobkyne uviedla:

rozhodca Ing. Miloš T., sa sám nominoval do funkcie rozhodcu oznámením zo dňa 3.6.2015 kde konštatuje, že mi dňa 2.6.2015 bola doručená žaloba vo veci navrhovateľa Lanfer s.r.o. voči odporcovi H. F. a Z. T. o zaplatenie náhrady škody v sume 726 EUR s príslušenstvom. V tomto oznámení z 3.6.2015 je ihneď spochybnené právne povedomie rozhodcu Z. T., keď súčasne uvádza na str. 1, že: „...som začal rozhodcovské konanie“. Nestrannosť rozhodcu a jednoznačné konanie Z. T. je v rozpore s povinnosťami uloženými rozhodcom ust. § 6a/ zákona č. 244/2002 z. z.

18. Súčasne zástupkyňa žalobkyne má za to, že rozhodca Ing. T. si jednoznačne zamenil funkciu rozhodcu s úlohou žalobcu Lanfer s. r. o, jedine v prospech ktorej aktívne počas celého rozhodcovského konania konal. Za nesporné považovala, že žalobkyňa vyjadrením zo 15.6.2015 a doručeným Rozhodcovskému súdu Royal Development a Z. T. jasne oznámila, že sa žiadnemu rozhodcovskému konaniu nepodrobí a považuje ho za nezákonné, dokonca za konanie majúce znaky trestného činu. Podľa názoru zástupkyne žalobkyne uvedeným vyjadrením jasne deklarovala, že namietala akúkoľvek právomoc tohto súdu rozhodovať o žalobe, ktorá bola voči nej podaná na tento rozhodcovský súd. Za nesporné považovala, že Rozhodcovský súd Royal Development nemal splnený žiadny zákonný predpoklad ďalej konať o akejkoľvek „náhrade škody“ fabulovanej spoločnosťou Lanfer voči osobe žalobkyne.

Má za to, že namietala nielen voči právomoci Rozhodcovského súdu Royal Development konať vo veci akejsi „náhrady škody“ a uviedla, že nikdy sa so subjektom Lanfer s.r.o. nedohodla na možnosti riešiť akékoľvek spory medzi Lanferom s.r.o. a ňou ako fyzickou osobou v rozhodcovskom konaní.

19. Vo svojich písomných vyjadreniach v priebehu konania žalobkyňa ďalej uviedla:

Spoločnosť Lanfer s.r.o. žiadnym právne relevantným argumentom nepreukázala, prečo mám byť ako fyzická osoba právny nástupca spoločnosti TenDix, s.r.o., resp. nepreukázal aká iná zmena v osobe dlžníka nastala a na základe akého právneho úkonu, takéto tvrdenie Lanfer s.r.o. je nepravdivé.

20. Za nepravdivé považovala aj tvrdenie rozhodcu Z. T. uvedené v jeho vyjadrení zo dňa 10.4.2016, podľa ktorého žalobkyňa napísala iba vyjadrenie priamo rozhodcovi, pričom si Z. T. zrejme nevšimol,

že jeho meno a priezvisko je na vyjadrení uvedené až ako druhé v poradí, za označením subjektu „Rozhodcovský súd Royal Development“.

Pokiaľ Z.. T. vo svojom vyjadrení zo dňa 10.4.2016 uviedol, že „toto vyjadrenie rozhodcovský súd v žiadnom prípade nemohol považovať za žalobnú odpoveď v zmysle § 18 ods. 4 zákona č. 244/2002 z. z. a ani v zmysle Rokovacieho poriadku RSRD“, žalobkyňa má za to, že toto vyjadrenie Z.. T. vytvára celkový obraz o nezákonnosti rozhodcovského konania vedeného Ing. T., jeho zjavnej zaujatosti a snahe za každú cenu „vyrobiť“ nezákonný exekučný titul voči osobe žalobkyne, a najmä zamlčať či úplne nepravdivo uviesť základné skutočnosti preukázané v súdnom spise.

Žalobkyňa poukazovala na zjavne nedôveryhodné tvrdenia Z.. T., a je toho názor, že v súdom konaní vytvára náhradné možnosti, aby založil/ustálil právomoc Rozhodcovskému súdu Royal Development. Je evidentné, že túto si založil jedine na ust. § 135a ods. 3 Obchodného zákonníka a § 3 zákona č. 244/2002 z. z. Žalobkyňa má za to, že nie je možné ex lege založiť právomoc rozhodcovskému súdu.

S poukazom na dôvody ktoré žalobkyňa cestou svojej zástupkyne v konaní uvádza má za to, že v napádanom rozhodcovskom konaní, ale ani v tomto konaní sa nikdy nepreukázalo splnenie podmienok podľa § 135a ods. 2 zákona č. 513/1991 z. z..

21. Žalobkyňa v konaní tvrdila, že spoločnosť Lanfer nikdy v napádanom rozhodcovskom konaní RD/78/2015 neunesla dôkazné bremeno, že uplatňovala nárok spoločnosti TenDix na náhradu škody voči Jane F. vo vlastnom mene a na vlastný účet. Lanfer s.r.o uplatňoval nárok na zaplatenie jeho vlastnej pohľadávky voči spoločnosti TenDix a následne voči jej konateľke, pričom táto nikdy nespôsobilá spoločnosti TenDix škodu postupom podľa § 135a ods. 22 zákona č. 513/1991 z. z. , v súdnom či napádanom rozhodcovskom konaní nebol produkovaný v tomto smere jediný dôkaz.

Zástupkyňa žalobkyne je toho názoru, že uviedla, že v tomto súdnom konaní je preukázané, že napádaný rozhodcovský rozsudok je vydaný v rozpore s § 31 ods. 2 zákona č. 244/2002 z. z., rozhodca Z.. T. zjavne nepoužil správne rozhodujúce právo a nesprávne ho vyhodnotil, teda podľa § 40 ods. 1 písm. a) bod 4 zákona č. 244/2002 z. z. priebeh rozhodcovského konania bol v rozpore s ustanoveniami tohto zákona, a táto skutočnosti mali zásadný vplyv na rozhodnutie vo veci.

22. Žalobkyňa ku všetkým vyššie uvedeným dôvodom pre ktoré sa v tomto konaní domáha zrušenia Rozhodcovského rozsudku sp. zn. RD/78/2015 do pozornosti dala úzke osobné prepojenie konateľa žalovaného Miroslava Lanfera s rozhodcom Z.. J. T., ktorý je de facto jeho zamestnancom a o nezávislosti rozhodcu nemôže byť nielen v tomto jej spore ani len zdanie. Uviedla, že písomnosti podpísované Z.. J. T. a J. S., ktoré sú založené v súdnom spise vyhotovuje rovnaká osoba.

Na základe uvedených dôvodov tvrdila, že je dôvod na podanie žaloby podľa § 40 ods. 1, písm. a/ bod 4. - priebeh rozhodcovského konania bol v rozpore s ustanoveniami tohto zákona, a tieto skutočnosti mali zásadný vplyv na rozhodnutie vo veci. Žalobkyňa preto navrhla, aby súd zrušil Rozhodcovský rozsudok Royal Development so sídlom Suľany 243, 951 25 Hruboňovo, sp. zn. RD/78/2015 zo dňa 24.07.2015 a zaviazal žalovaného na náhradu trov súdneho konania v plnom rozsahu.

23. Žalovaný, cestou svojho právneho zástupcu v konaní, po rozhodnutí odvolacej inštancie Krajského súdu v Bratislave v konaní sp. zn. 8CoSr/1/2018 zotrval na všetkých svojich dôvodoch pre ktoré žiadal žalobu zamietnuť.

Na pojednávaní konanom dňa 12.2.2020 aj v reakcii na obsah záverečného vyjadrenia zástupkyne žalobkyne zo dňa 21.1.2020 uviedol, že pokiaľ bola žalobkyňa rozhodcovskom konaní žalovanou nepodala právne akceptovateľnú námietku právomoci rozhodcovského súdu, alebo existencie rozhodcovskej zmluvy podľa § 21 ods. 2 zákona č. 244/2002 z. z..

24. V zhode s doterajšími vyjadreniami v tomto konaní opätovne poukázal na skutočnosť, že tomuto konaniu predchádzalo rozhodcovské konanie sp. zn. RD/60/2015 voči spoločnosti dlžníka TENDIX s.r.o. V tomto konaní vydaný rozsudok je právoplatný, vykonateľný teda je záväzný a nebol nikdy napadnutý. K tvrdeniam a námietkam žalobkyne o neexistencii rozhodcovskej doložky uviedol: existencia rozhodcovskej zmluvy medzi spoločnosťou žalovaného a spoločnosťou TENDIX s.r.o. je teda vecou právoplatne rozhodnutou a takto uzavretá rozhodcovská zmluva platila podľa § 3 ods. 2 zákona č. 244/2002 z. z. i v konaní, v ktorom žalovaný žaloval žalobkyňu o náhradu škody z titulu nedobytej pohľadávky v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/78/2015, ktorého rozsudok je napádaný v tomto konaní.

25. K rozhodcovskej doložke zástupca žalovaného v ďalšom uviedol, že platnosť takto odvodenej alebo uzatvorenej rozhodcovskej doložky je potvrdená aj súdnou praxou a to napr. rozsudku OS BA V sp. zn.

21Cr/32/2016 zo dňa 23.11.2017, kde súd uviedol, že vzhľadom na zistený skutkový stav súd dospel k záveru, že medzi sporovými stranami došlo k uzavretiu platnej rozhodcovskej zmluvy a to v súlade s ust. § 3 ods. 2 zákona č. 244/2002 z. z., nakoľko v danom prípade sa jedná nesporne o inú zmenu v osobe dlžníka vo vzťahu k žalovanému, na ktorý sa vzťahuje rozhodcovská zmluva. Tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom KS Bratislava sp. zn. 3Cor/5/2019 zo dňa 16.10.2019. Odvolacia inštancia konštatuje vecnú správnosť tohto rozsudku, pričom ďalej uvádza, že v konaní pred súdom prvej inštancie bolo jednoznačne preukázané, že účastníci obchodného vzťahu mali uzatvorenú rozhodcovskú zmluvu a táto platila i v konaní, v ktorom žalovaný žaloval žalobcu o náhradu škody. Súčasne do pozornosti súdu dal rozhodnutie Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 24Csr/3/2016, ktoré bolo takisto preskúmané odvolacím súdom, pričom odvolací súd nenašiel v takomto právnom posúdení platnosti rozhodcovskej zmluvy žiadnu vadu.

26. Pokiaľ žalobkyňa namietala v tomto súdnom konaní námietkam žalobkyne, ktorými napáda vecnú teda meritórnu stránku rozhodcovského rozsudku je toho názoru, že v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku nie je možné meritórne preskúmať rozhodcovský rozsudok. Zo všetkých dôvodov ktoré žalovaný v konaní uvádzal navrhol, aby súd žalobu zamietnuť a priznal žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu.

27. V predmetnom konaní súd vypočul ako svedka aj rozhodcu Z. J. T. ktorý potvrdil, že rozhodcovské konanie v ktorom bol vydaný rozhodcovský rozsudok sp. zn. RD78/2015 procesne nadväzoval na predchádzajúce rozhodcovské konanie sp. zn. RD 60/2015 voči spoločnosti TenDix s.r.o.. V tomto rozhodcovskom konaní vydal dňa 14.5.2015 rozhodcovský rozsudok ktorým priznal žalobcovi spoločnosti LANFER s.r.o. žalovanú pohľadávku za nezaplatenú prepravu. Následne spoločnosť LANFER s.r.o. podala žalobu o náhradu škody podľa § 135 a ods. 5 Občianskeho zákonníka voči štatutárom spoločnosti TenDix s.r.o. z dôvodu, že pohľadávky od spoločnosti dlžníka bola nevyvožiteľná. Svedok uviedol, že v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD 78/2015 v pôvodnom žalobnom návrhu vystupovali v pozícii žalovaných dvaja štatutári H. F. a Z. T.. Voči Z. T. konanie zastavil rozhodcovským uznesením zo dňa 24.7.2015 nakoľko on bol prokuristom spoločnosti a v tomto smere poukázal na ust. § 135 ods. 5 Obchod. zákonníka ktorý definuje jednoznačne, že to má byť osoba konateľa.

28. K existencii rozhodcovskej zmluve svedok uviedol, že táto rozhodcovská zmluva medzi LANFER s.r.o. a p. Horinkovou ako konateľkou spoločnosti TENDIX s.r.o. vznikla podľa ust. § 3 ods. 2 zákona č. 244/2002 z. z ako iná zmena v osobe dlžníka vo vzťahu na ktorý platí rozhodcovská zmluva. K uvedenému uviedol, že pod týmto pojmom je myslená rozhodcovská zmluva medzi pôvodnými spoločnosťami LANFER s.r.o. a TENDIX s.r.o. V tejto súvislosti poukázal na obdobné rozhodnutia súdov v SR.

29. Pokiaľ sa žalobkyňa domáhala, aby svedok uviedol čím rozhodca odôvodnil právomoc rozhodnúť spor o pohľadávke, ktorá vznikla medzi LANFER a TenDix s.r.o. svedok uviedol, že predmetom rozhodcovského konania sp. zn. RD 78/2015 nebola pohľadávka, ktorá vznikla medzi spoločnosťou LANFER s.r.o. a TenDix s.r.o. Žaloba bola podaná o náhradu škody voči štatutárovi spoločnosti dlžníka, čo je úplne nový nárok, ktorý vznikol rozhodcovským rozsudkom v konaní sp. zn. RD 60/2015 medzi spoločnosťami.

30. Pokiaľ žalobkyňa namietala svoje právne nástupníctvo v spoločnosti TenDix s.r.o. svedok poukázal na inú zmenu osoby dlžníka vyplývajúcu z ust. § 3 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní. Uviedol, že v rozhodcovskom konaní RD 78/2015 rozhodcovská zmluva vznikla podľa ust. § 4 ods. 7 v spojení s ust. § 21 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní a to nepodaním námietky pri prvom úkone vo veci samej, neexistencie alebo neplatnosti Rozhodcovskej zmluvy. Zároveň uviedol, že samotnú rozhodcovskú zmluvu mal preukázanú zo všeobecných zasielateľských podmienok spoločnosti LANFER s.r.o. a táto skutočnosť bola potvrdená v rozhodcovskom rozsudku RD 60/2015 podľa ust. § 35 zákona o rozhodcovskom konaní. V rozhodcovskom konaní sp. zn. RD 78/2015 už nebolo vecou dokazovania, či rozhodcovská zmluva existuje alebo neexistuje lebo táto skutočnosť už bola ustálená v predošlom rozhodcovskom konaní veriteľa a dlžníka.

31. Svedok jednoznačne uviedol, že v rozhodcovskom konaní je rovnako ako všeobecný súd viazaný žalobným návrhom a návrhmi sporových strán. P. F. vo svojej právne neúplnej žalobnej odpovedi, ktorá nebola podľa ust. § 18 ods. 4 o zákona o rozhodcovskom konaní nevzniesla žiadne návrhy. Zdôraznil,

že v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD 60/2015 spoločnosť TenDix s.r.o. nepodala žiadnu žalobnú odpoveď, resp. žiadnu námietku, čím bez ohľadu na iné skutkové veci vznikla tacidná rozhodcovská zmluva podľa § 4 ods. 7 v spojení s § 21 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní.

32.Svedok uviedol, že prvý úkon ktorý žalovaná v predmetnom rozhodcovskom konaní urobila bolo písomné vyjadrenie zo dňa 15.6.2015 ktorého obsahom bolo vyjadrenie v ktorom uviedla, že svedok (v postavení rozhodcu v rozhodcovskom konaní) nie je kompetentný konať voči konateľom, nebude sa s ním na ničom dohadovať, podáva na neho trestné oznámenie a tiež všeobecnému súdu žalobu. Potvrdil, že obsah tohto vyjadrenia zobral na vedomie, ale nepovažoval ho za riadnu žalobnú odpoveď tak ako to predpisuje ust. § 18 ods. 4 zákona o rozhodcovskom konaní, preto ani nerobil rozhodcovské uznesenie o právomoci, lebo taká námietka vznesená nebola. Svedok uviedol, že z tejto žalobnej odpovede m nemal čo vyhodnotiť ako návrh na dokazovanie.

33.Z pripojeného rozhodcovského spisu Rozhodcovského súdu Royal Development so sídlom Suľany 243, 951 25 Hruboňovo v konaní sp. zn. RD/78/2015 súd zistil, že rozsudkom zo dňa 24.07.2015, právoplatným a vykonateľným dňa 04.08.2015 súd vyhovel žalobe podanej žalobcom Lanfer, s.r.o., Hlavná 137/67, 956 07 Veľké Ripňany- Behynce, IČO: 36 772 283 (v tomto konaní žalovaný v 1. r.) a zaviazal žalovanú (v tomto konaní žalobkyňa) uhradiť žalobcovi Lanfer, s.r.o., sumu 726 eur s príslušenstvom vo výške 18,25% ročným úrokom z omeškania z priznanej istiny od 20.02.2014 do zaplatenia istiny z faktúry č. XXXXXXXXX a nahradiť trovy rozhodcovského konania.

34.Rozhodcovskému konaniu vedenému pod sp. zn. RD/78/2015 predchádzalo konanie vo veci sp. zn. RD/60/2015 vedené na Rozhodcovskom súde Royal Development v ktorom spoločnosť Lanfer, s.r.o. nadobudla pohľadávku v sume 456 eur s príslušenstvom a trovami rozhodcovského konania. Predmet tejto pohľadávky zodpovedal sume 456 eur s príslušenstvom v zmysle faktúry č. XXXXXXXXX za prepravu tovaru. Predmetná škoda nezaplatením faktúry vznikla v období od 20.5.2010 do 7.2.2014 kedy bola žalobkyňa konateľkou spoločnosti TenDix.

35.Súd právne uzatvára:

Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, v časovej verzii platnej od 1.1.2015, v rozhodcovskom konaní možno rozhodovať všetky spory týkajúce sa právnych vzťahov, ohľadom ktorých možno uzatvoriť dohodu o urovaní, vrátane sporov o určení, či tu právo alebo právny vzťah je alebo nie je.

36.Podľa ust. § 40 ods. 1 cit. zákona tuzemský rozhodcovský rozsudok môže byť zrušený príslušným súdom len na základe žaloby účastníka rozhodcovského konania podanej proti druhému účastníkovi rozhodcovského konania, ak

a) účastník rozhodcovského konania preukáže, že

1./nemal spôsobilosť uzavrieť rozhodcovskú zmluvu, rozhodcovská zmluva nebola uzavretá v súlade s právnym poriadkom, podľa ktorého sa na základe dohody zmluvných strán mala rozhodcovská zmluva uzavrieť, alebo že takáto dohoda nebola uzavretá, podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,

2./nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu, o rozhodcovskom konaní alebo že mu nebolo umožnené sa zúčastniť na rozhodcovskom konaní,

3./rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, pre ktorý nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva, alebo ktorý nie je v medziach rozhodcovskej doložky, alebo že rozsudok prekračuje dosah dohovoru o rozhodcovi alebo dosah rozhodcovskej doložky; ak ale môžu byť časti rozhodcovského rozsudku vo veciach podrobených rozhodcovskému konaniu oddelené od častí rozsudku pojednávajúcich o veciach, ktoré nie sú mu podrobené, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti,

4./rozhodcovský súd nebol ustanovený, rozhodcovské konanie neprebiehala spôsobom dohodnutým účastníkmi rozhodcovského konania alebo že sa táto dohoda neuzavrela, ak ustanovenie rozhodcovského súdu alebo priebeh rozhodcovského konania bol v rozpore s ustanoveniami tohto zákona, ak tieto skutočnosti mohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej alebo b) súd zistí, že sú dôvody, pre ktoré by boli odopreté uznanie a výkon cudzieho rozhodcovského rozsudku aj bez návrhu účastníka podľa ust. § 50 ods. 2 tohto zákona.

37.Podľa ust. § 40 ods. 2 cit. zákona súd v konaní o žalobe na zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. b).

38.Podľa ust. § 40 ods. 3 cit. zákona ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonať rozhodcovského rozsudku odložiť.

39.Podľa ust. § 40 ods. 4 cit. zákona na dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. a) súd neprihliadne, ak ich účastník nenamietal v konaní pred rozhodcovským súdom v lehote na to ustanovenej, inak bez zbytočného odkladu.

40.Podľa ust. § 41 cit. zákona žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa ust. § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

41.Podľa ust. § 135a/ ods. 1 zák. č. 513/1991 z. z. Obchodný zákonník (ďalej iba Obch. zák.) konatelia sú povinní vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov. Najmä sú povinní zaobstarať si a pri rozhodovaní zohľadniť všetky dostupné informácie týkajúce sa predmetu rozhodnutia, zachovávať mlčanlivosť o dôverných informáciách a skutočnostiach, ktorých prezradenie tretím osobám by mohlo spoločnosti spôsobiť škodu alebo ohroziť jej záujmy alebo záujmy jej spoločníkov, a pri výkone svojej pôsobnosti nesmú uprednostňovať svoje záujmy, záujmy len niektorých spoločníkov alebo záujmy tretích osôb pred záujmami spoločnosti.

42.Zo zisteného skutkového stavu súd dospel k nasledovnému právnomu záveru:

Žalobkyňa žiada zrušiť rozhodcovský rozsudok z 2 dôvodov: 1./ podľa jej názoru nesprávne posúdenie skutkového stavu, t.j. žiada meritórny prieskum rozhodcovského rozsudku, 2./ z dôvodu neexistencie rozhodcovskej zmluvy.

43.K dôvodom žaloby ďalej uviedla, že v období od 21.03.2012 - 07.11.2012 bol spoločníkom dlžníka občan Nemeckej republiky N. H. Q. a konateľom od 05.03.2012 - 05.10.2012. Z uvedeného dôvodu sa vylučuje v rozsudku tvrdý fiktívny predaj spoločnosti TenDix s.r.o. s cieľom vyhnúť sa zodpovednosti za likvidáciu a záväzky, čo nebolo nijako preukázané. Súčasne uviedla, že konateľkou spoločnosti TenDix s.r.o. (dlžník) bola len v období od 04.10.2013 - 08.01.2014 pričom v období od 12.04.2011 - 24.03.2014 spoločnosť zastupoval a v jeho mene samostatne konal aj prokurista Z. T.. S poukazom na uvedené žalobkyňa má za to, že v rozhodcovskom konaní nebolo žalobcom preukázané, že žalobkyňa nevykonávala svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a preto nie je možné domáhať sa voči nej náhrady škody. Z uvedených dôvodov sa domáhala požadovaného určenia.

44.V konaní bol súd v prvom rade povinný skúmať či bola zo strany žalobkyne dodržaná lehota 60 dní na podanie žaloby. Túto otázku vyriešil odvolací súd tak ako je to uvedené v dôvodoch vyššie, teda, že žalobkyňa podala žalobu v zákonnej lehote.

45.Inštitút žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku nemôže slúžiť ako opravný prostriedok proti rozhodcovskému rozsudku. Všeobecným súdom sa umožňuje do rozhodcovského konania zasahovať iba v tých úzko vymedzených prípadoch, ktoré stanovuje zákon o rozhodcovskom konaní. Samotné vecnoprávne posúdenie sporu rozhodcovským súdom a vecná správnosť tohto rozhodnutia z hľadiska posúdenia sporu podľa hmotného práva nemôže tvoriť relevantné dôvody napadnutia rozhodcovského konania. Všetky námietky musia byť nevyhnutne procesného charakteru, musia sa teda týkať postupu rozhodcovského súdu pri prejednávaní sporu a nie správnosť skutkových alebo právnych záverov rozhodcovského súdu.

46.V súlade s § 40 ods. 1, zák. č. 244/2002 Z. z. môže byť tuzemský rozhodcovský rozsudok zrušený príslušným súdom len na základe žaloby účastníka rozhodcovského konania podanej proti druhému účastníkovi rozhodcovského konania.

47. Vychádzajúc z právneho názoru odvolacieho súdu uvedeného v bode 13 tohto odôvodnenia konajúci súd mal za ustálené, že žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola podaná v zákonnej lehote podľa ust. § 41 zákona o rozhodcovskom konaní v platnom znení, v zmysle ktorého, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku je možné podať v lehote 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Súd sa potom posudzoval zákonné dôvody potrebné na zrušenie rozhodcovského rozsudku.

48. Žaloba žalobkyne bola pôvodne podaná voči 1./ Rozhodcovského súdu Royal Development so sídlom Suľany a v 2./ spoločnosti Lanfer, s.r.o. Potom čo odvolacia inštancia Krajský súd v Bratislave v konaní sp. zn. 8CoSr1/2018 dňa 15.1.2019 dospel súd k záveru, že v žalobe označený žalovaný 2/ nie je právnickou osobou a nemá spôsobilosť vystupovať v tomto konaní ako strana sporu, pretože nemá procesnú subjektivitu a vo vzťahu k nemu konanie zastavil, prvostupňový súd v konaní pokračoval ako so žalovaným len s obchodnou spoločnosťou Lanfer, s.r.o..

49. K vyššie uvedeným dôvodom súd dodáva, že sa stotožnil s tvrdením zástupcu žalovaného, že medzi sporovými stranami došlo k uzavretiu platnej rozhodcovskej zmluvy a to v súlade s ust. § 3 ods. 2 zákona č. 244/2002 z. z., nakoľko v danom prípade sa jedná nesporne o inú zmenu v osobe dlžníka vo vzťahu k žalovanému (v tomto konaní žalobkyňa), na ktorý sa vzťahuje rozhodcovská zmluva. Súd má preto za to, že bolo jednoznačne preukázané, že účastníci obchodného vzťahu mali uzatvorenú rozhodcovskú zmluvu a táto platila i v konaní, v ktorom žalovaný žaloval žalobcu o náhradu škody.

50. Súčasne súd k vyššie uvedenému uvádza, že právoplatný rozhodcovský rozsudok má rovnaké účinky ako rozsudok všeobecného súdu. V rozhodcovskom konaní vydaný rozsudok má teda taký dôsledok, že s ním po právoplatnosti a vykonateľnosti sa musí nakladať rovnako ako s rozsudkom všeobecného súdu. V konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku nie je možné, aby súd zasahoval do skutkového a právneho stavu ustáleného v rozhodcovskom konaní. Žalobkyňa v procesnom postavení žalovanej v rozhodcovskom konaní nenamietala neexistenciu rozhodcovskej zmluvy a ďalšie dôvody.

51. Žalobkyňa v rozhodcovskom konaní doručila rozhodcovi písomné vyjadrenie, ktoré nie je možné kvalifikovať ako žalobnú odpoveď podľa ust. § 18 ods. 4 o zákona o rozhodcovskom konaní. Z obsahu písomného vyjadrenia žalobkyne nevyplýva, že sa vyjadrila ku všetkým skutočnostiam a návrhom uvedeným v žalobe a nevzniesla žiadne návrhy.

52. Z rozhodcovského rozsudku Rozhodcovského súdu Royal Development so sídlom Suľany 243, 951 25 Hruboňovo v konaní sp. zn. RD/78/2015 nesporne vyplýva, že účastníkmi rozhodcovského konania bola na strane žalobcu obchodná spoločnosť Lanfer, s.r.o., Hlavná 137/67, 956 07 Veľké Ripňany-Behynce, IČO: 36 772 283 a žalovaným v tomto konaní žalobkyňa. V danom rozhodcovskom konaní rozhodcovský súd vydal dňa 24.07.2015 rozsudok (právoplatný a vykonateľný dňa 04.08.2015) ktorým vyhovel žalobe a zaviazal žalovanú (v tomto konaní žalobkyňa) uhradiť žalobcovi Lanfer, s.r.o., sumu 726 eur s príslušenstvom vo výške 18,25% ročným úrokom z omeškania z priznanej istiny od 20.02.2014 do zaplataenia istiny z faktúry č. XXXXXXXXX a nahradiť trovy rozhodcovského konania.

53. Žaloba žalobkyne bola pôvodne podaná voči 1./ Rozhodcovského súdu Royal Development so sídlom Suľany a v 2./ spoločnosti Lanfer, s.r.o. Potom čo odvolacia inštancia Krajský súd v Bratislave v konaní sp. zn. 8CoSr1/2018 dňa 15.1.2019 dospel súd k záveru, že v žalobe označený žalovaný 2/ nie je právnickou osobou a nemá spôsobilosť vystupovať v tomto konaní ako strana sporu, pretože nemá procesnú subjektivitu a vo vzťahu k nemu konanie zastavil, prvostupňový súd v konaní pokračoval ako so žalovaným len s obchodnou spoločnosťou Lanfer, s.r.o..

54. Z obsahu rozhodcovského spisu sp. zn. RD/78/2015 je nesporné, že najskôr bola rozhodcovským rozsudkom rozhodnutá obchodná vec účastníkov v konaní sp. zn. RD/60/2015. Týmto rozhodcovským rozsudkom rozhodcovský súd rozhodol o existencii pohľadávky a jej výške, o existencii rozhodcovskej zmluvy. Tento rozsudok nebol napadnutý.

55.Následne bola odvodzovaná právomoc rozhodcovského súdu aj voči konateľovi spoločnosti v rozhodcovskom konaní o náhradu škody sp. zn. RD/78/2015, ktorého zrušenia sa žalobkyňa v tomto súdnom konaní domáha. V rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/78/2015 už nebolo predmetom dokazovania existencia rozhodcovskej zmluvy a ani výška náhrady škody, tieto boli rozhodnuté v konaní sp. zn. RD/60/2015.

K ďalším námietkam žalobkyne súd uvádza, že má za to, že rozhodcovské konanie sp. zn. RD/78/2015 nebolo spotrebiteľské rozhodcovské konanie, ale obchodný spor podľa § 135 a/ ods. 5 Občianskeho zákonníka v súlade so zákonom č. 244/2002 z. z. o rozhodcovskom konaní.

56.Súd s poukazom na ust. § 40 ods. 4 cit. zákona uvádza, že na dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. a) súd neprihliadne, ak ich účastník nenamietal v konaní pred rozhodcovským súdom v lehote na to ustanovenej, inak bez zbytočného odkladu.

57.Hodnotením dôkazov uvedených v tomto odôvodnení súd dospel k záveru, že v danom prípade nie sú zákonné dôvody na vyhovieť žalobe. Žalobkyňa v rozhodcovskom konaní doručila rozhodcovi písomné vyjadrenie, ktoré nie je možné kvalifikovať ako žalobnú odpoveď. Z obsahu tohto písomného vyjadrenia žalobkyne nevyplýva, že sa vyjadrila ku všetkým skutočnostiam a návrhom uvedeným v žalobe a nevzniesla žiadne návrhy. Obsah tohto vyjadrenia nezodpovedá zákonným kritériám podľa ust. § 18 ods. 4 o zákona o rozhodcovskom konaní. Na základe uvedeného súd žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku sp. zn. RD/78/2015 zamietol.

56.V súvislosti s ostatnými tvrdeniami strán sporu v konaní uvádzanými súd poukazuje na závery vyplývajúce z uznesení Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 115/03 a II. ÚS 78/05, podľa ktorých súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania.

45.Podľa § 252 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 odsek 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 262 odsek 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Súd v súlade s citovanými ustanoveniami priznal žalovanému plnú náhradu trov konania o výške ktorých rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti predmetného rozsudku.

Poučenie:

Odvolanie: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.